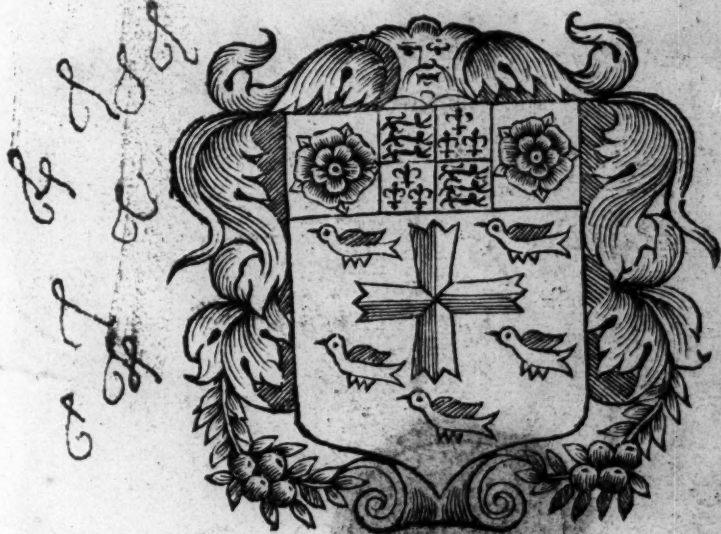

12904
HEBRAICÆ
Hebrew Grammar
GRAMMATICES
K
RUDIMENTA.
S. MEAD.

in Usum SCHOLÆ
WESTMONASTERIENSIS.

LONDINI,
M DCC XVII.

Handwritten notes on the left margin: *22*, *23*, *24*, *25*, *26*, *27*, *28*, *29*, *30*, *31*, *32*, *33*, *34*, *35*, *36*, *37*, *38*, *39*, *40*, *41*, *42*, *43*, *44*, *45*, *46*, *47*, *48*, *49*, *50*, *51*, *52*, *53*, *54*, *55*, *56*, *57*, *58*, *59*, *60*, *61*, *62*, *63*, *64*, *65*, *66*, *67*, *68*, *69*, *70*, *71*, *72*, *73*, *74*, *75*, *76*, *77*, *78*, *79*, *80*, *81*, *82*, *83*, *84*, *85*, *86*, *87*, *88*, *89*, *90*, *91*, *92*, *93*, *94*, *95*, *96*, *97*, *98*, *99*, *100*.

1568 | 2910

HEBRAICÆ GRAMMATICES COMPENDIUM.

 Ebræi cum plerisque Orientalibus à dex-
 trâ legere incipiunt.

LITERÆ.

Consonantes sunt viginti duæ; quarum Figu-
 ram, Nomen, & Potestatem sequens exhibet Al-
 phabetum.

Figura. Nomen. Potestas.

א Aleph [']

ב Beth b, bh

ג Gimel g, gh

ד Daleth d, dh

ה He h

ו Vau v

ז Zain z

ח Cheth ch

ט Teth t

י Iod i

כ Caph c, ch

Figura. Nomen.

Potestas.

ל Lamed l

מ Mem m

נ Nun n

ס Samech s

ע Gnain gn

פ Pe p, ph

צ Tfadi ts

ק Koph k

ר Resh r

ש Shin sh

ת Tau t, th.

In hōc Alphabeto,

Quinque duplicem habent figuram, alteram scilicet fini dictionis propriam : Sex duplicem potestatem, tenuem & asperam.

Penultima, cum sinistro puncto *ו*, aliud nomen habet, Sin ; aliamque potestatem, s.

Prima, cum tantum lenis sit spiritus, dicitur tamen improprie Consona, quia vocali aliā consonā destitutæ locum facit.

Vocales sunt Quindecim,

Quinque Longæ.

⌘ Kamets	a
⌘ Tseri	e
⌘ Hirik magnum	i
⌘ Holem	o
⌘ Shurek	u

Quinque Breves.

⌘ Patha	a
⌘ Segol	e
⌘ Hirick parvum	i
⌘ Kamets catuph	o
⌘ Kibbutz	u

Quinque sunt brevissimæ,

Quarum duæ sunt Simples, [:] Sheva e ; & ejus vicaria [-] Patha Genubha a.

Tres sunt Compositæ sive Hatephataë, [-] Hatephpatha a ; [-] Hatephsegol e ; [-] Hatephkamets o.

Unica vocalis sheva aliquando non pronunciat, tum vocatur sheva mutum sive quiescens ; alibi mobile.

Sheva quiescit post brevem, supernâ consonâ mediano puncto non notatâ ; post longam accentu notatam, ante sociam & in fine.

S Y L

SYLLABÆ.

Consona inchoat, & cum vocali constituit syllabam; nuda verò, vel sheva muto notata, adhæret præcedenti.

Patha genubha legitur ante finales עחה, præ-
untibus longis; excepta kamets: ut יודע רוח אלה.

Holem sæpe sine sustentaculo est; ut כל: & ג
contiguo puncto ש absorbetur; ut שטן משה.

Consonæ dividuntur,

1°. Ratione Organi,

In Gutturales אהחע, Labiales בומפ, Palatinas
גינק, Linguales דטלנת, Dentales וסצרש. Hæ po-
stremæ, exceptâ ר, Sibilantes vocantur.

2°. Ratione Motûs.

Quatuor sunt quiescentes יוהא, Reliquæ mobi-
les: א ubique quiescit, ה in fine, י nuda, ו cum holem
aut shurek; sed ו inter duas sita vocales movetur,
& vocari potest wau, w,

3°. Ratione Originis.

Undecim sunt Serviles, אבהוויכלמנשת

Undecim sunt Radicales, נדוחטסעפצקר

Hæ semper sunt Radicales, illæ non semper ser-
viunt.

4°. Ratione Computi.

Consonæ exprimunt Numeros: Decem priores
unitate, novem sequentes denario, tres postremæ
cum quinque finalibus centenario crescunt.

Loco finalium sæpe adhibentur literæ centena-
riæ; קת vel ד 500. חת vel פ 800.

Porro

Porro consonæ punctis aut lineolis notatæ millenarios significant ; ut א vel א 1000, ב vel ב 2000, &c.

Minores numeri postponuntur majoribus ; ut יא 11, כב 22 ; sed טו non יד 15, ne violetur Nomen Dei.

Vocales.

Analogæ sunt, kamets & patha ; tseri & hirik parvum vel segol ; holem & kibbutz vel kamets chatuph.

Shurek quandoque in kibbutz, & holem in shurek propter Euphoniā migrant.

Ante medias & finales ה ע, segol in patha vicariā transit ; ut נֶעַר pro נֶעֶר.

Omnes vocales, præter shurek & kibbutz mutari possunt in sheva.

Sheva mobile sub gutturali adsciscit sibi brevem, maximè patha ; sub א potius segol.

Sheva ante hatephatam vocalem in similem mediocrem convertitur.

Hatephata vocalis ante sheva privatur punctis, & fit brevis ; ut עֵנִי עֵנִי.

Sheva intelligitur sub mediano puncto, & ante lineam unionis ; ut כָּל־הָאָדָם חַיִּינוּ.

Patha genubha in omni incremento evanescit ; ut רוּחִי רוּחִי.

Differt composita hateph-kamets à kamets-chatuph ; hæc punctis destituitur, illa vix unquam.

Diphthongus propria in linguis Orientalibus nulla est, videntur autem consonæ ו & י cum vocali diphthongescere ; ut נִשְׁוִי נִשְׁוִי, אֶרְנִי אֶרְנִי, שְׁלִי שְׁלִי.

Literis adduntur notæ Pronunciationis & Distinctionis.

Notæ

Notæ pronunciationis sunt duæ, Punctum & Linea.

Punctum est duplex, Dagesh & Mappik.

Dagesh duplicat omnes literas, exceptis gutturalibus & ך; sed in initio vocis & post consonam mobilem, & in medio post sheva mutum, literas בּגדכּפּת tantum indurat, id est, aspirationem tollit : hoc vocatur dagesh lene, illud forte.

Duarum similium, interdum dissimilium, in mediâ voce concurrentium altera occultatur per dagesh ; ut נְתַנָּה כְּרַתָּה pro נְתַנָּה כְּרַתָּה.

Aliquando ך, rarius י, loco dagesh injicitur, ut אֵתָם pro אֵתָם, תָּמוּ pro תָּמוּ.

Exclusum dagesh producit vocalem antecedentem, impressum corripit : non raro autem negligitur compensatio exclusi dagesh.

Mappik movet ה in fine ; ut גְּבִיהַּ, & י inter duas sitam vocales, sive facit iod, jod ; ut הַיּוֹם.

Linea itidem est duplex, interjacens Makkaph, & subscripta Metheg.

Makkaph vuculas unit, & vocales corripit ; ut בְּנֵי־אָדָם.

Metheg priorem syllabam retardat ; ut רִנְיָהּ.

Notæ distinctionis sunt quatuor : א Silluk Peditodus, א Athnach Colon, א Rebhia Semicolon, א Zakephkaton Comma.

Silluk & Athnach infra, Rebhia & Zakephkaton supra, in sedibus Tonorum collocantur.

Tonus plerumque est in ultimâ, tum vox dicitur Milra, oxytona ; Milhel verò penacuta definit 1°. in patha iod hirik, ut מִים ; aliquando iod omittitur, ut יְרוּשָׁלַם 2°. in segol, נֶעַר מִלֶּךָ, ubi patha

patha pro segol vicaria est ; 3°. in servilia **הַ**, **הִ**, **הֵ**, **הֶ**, **הָ**, **הִי**, **הִי**, **הֵי**, **הֶי**, **הָי** & **הַ** Paragogicum. At segol ante **הַ** id est **הַ** radicale, & **הַ**, **הִ** servilia, est milra. Sheva toni incapax est.

Soph pasuk [:] claudit omnes Versiculos.

Circellus [°] est signum vocis, quæ aliter legitur ac scribitur : Ea vox legitur cum vocalibus in contextu, & consonis in margine ; & vocatur Keri kethibh.

DICTIONES.

Dictiones & earum affectiones, non multum ab aliis linguis diversæ sunt.

Figura Vocum ut plurimum, simplex est. Nomina autem Propria pleraque sunt Composita.

Articulus.

Est vel Vox integra, ut Demonstrativus **זֶה**, **זֹאת** ; Relativus **אֲשֶׁר** ; vel una utriusque Litera, vocibus aliis Præfixa, cum sequente dagesh.

הַ per patha, **הִ**, **הֵ**, **הֶ**, **הָ**, ut **הַגִּבּוֹר** ; excluso dagesh per kamets, ut **הָאִישׁ** ; sed ante **הַ** **הִ** **הֵ** **הֶ** **הָ** kametsatas per segol, ut **הֶהָרִים**.

שׁ ubique per segol, ut **שֶׁהָיָה**, **שֶׁיָּאָחֵז**.

Emphasis nonnunquam præfigit **הַ** Demonstrativo suo, ut **הַזֶּה**, **הַזֹּאת**.

Nomen

Primitivum rarum est ; Nomina enim pleraquæ derivantur à Verbis, quæ ideo radices appellantur.

Radix plerumque est trilitera, ut **פָּעַל** antiquum Verbi Paradigma ; unde Consona cujuscunque Radi-

Radice prima vocatur Pe, media Gnain, ultima Lamed.

Fiunt nomina à radicibus;

- 1°. Mutatione vocalium, ut דָּרַךְ à דָּרַךְ .
- 2°. Abjectione radicalium, ut יָדַע ab יָדַע לִי חוֹדֵעַ , ubi amissam radicalem longa vocalis compensat.
- 3°. Additione servilium הָאֲמָנוּתוֹ , quibus addi potest שׁ aliquando, & ל Prostheticum, ut שִׁלְהֶבֶת , לֵאמֹר .

מ in initio; ה sæpe, י aut ן interdum in fine; ת utrobique additur.

Aliquando duplicatur ה , priore in ת conversâ; ut יְשׁוּעָתָה .

Quæ nomen à Pe iod oriundum inchoant, vertunt in י in ו , ut יָרָה יָשַׁב , יָרָה יָשַׁב , ab יָרָה יָשַׁב .

ה in fine sæpius ante se postulat kamets; ת vero segol, hirik magnum, aut shurek; ut מִלְחָמָה , עֲבוֹת . שְׁאֵרִית , תּוֹחֶלֶת , מִלְכּוֹת , $\text{רַרְדֹּ$ holem ut עֲבוֹת .

Lamed ה sæpe migrat in י , ut פָּרִי ; clausum semper, ut דָּמִין .

N. B. Nomen sacrosanctum ab הוּה derivatum Judæis erat ἀνεκφώνητον , à solo Sacerdote, semel in anno, ingrediente דֹּם אֶמֶן אֶמֶן , enunciabile; cujus prima syllaba י signum est futuri temporis, secunda הוּ præsentis, ultima ה præteriti; & significat יְהוָה , יְהוָה , יְהוָה .

Scriptum in contextu, per sheva, holem, & kamets, legitur אֶרְנִי ; sed cum hatephsegol, holem, & hirik, legi solet אֶרְנִי , ut Psal, 69. 7.

Nominum Casus est tantum unus: Genera tria, masculinum, foemininum & commune. Numeri sunt tres, singularis, dualis, & pluralis.

Sexus in hâc pariter Linguâ discriminat genus.

Terminata in ה vel ת servilia sunt fœminina ; quibus adde nomen rem naturâ duplicatam significans, ut יד manus.

Reliqua omnia, nempe finita in literam radicalem, vel יויו sunt ferè masculina, ut רמיו עניקי.

Nonnulla sunt communis generis.

Numerus Pluralis fit à Singulari, Masculino, addendo ים, ut שירים שיר ; sublato ה cum præeunte segol, ut מקנים מקנה : Fœminino, mutando ת cum præeunte kamets, vel ת cum præeunte segol in ות, sed ותי in ותי, ut עטרת שירות שירה, ut שאתר שירות (priore segol in kamets mutato) שארית מלכיות מלכות, שאריות.

Masculina quædam more fœmininorum, & fœminina quædam more masculinorum formant pluralem, ut אבות אב, מלים מלה.

Numerus dualis, duplicatis proprius, assumit ים cum præeunte patha, ut ידים יד, alias raro invenitur, ut ימים יום ; vertitur autem ה in ת, ut שנתים שנה.

Forma Nominum est duplex, Absoluta & Constructa.

Absoluta est Vox extra Regimen ; Constructa est Nomen Substantivum in regimine positum ; quò spectat Adjectivum, & Participium nominascens,

Cum duo Substantiva diversæ rei concurrant, prius in regimine poni dicitur.

Forma

Forma Constructa est duplex.

1°, Masculina Pluralis vertit ים in י, ut שירים ירו ידים, quam formam imitatur dualis, ut שירי ירו ידי.

2°. Fœminina singularis vertit ה in ת ut שירה שירת. Hinc oritur declinatio Nominis Substantivi, Masculini, S. שיר. Pl. שירי שרים.

Fœminini, S. שירה. Pl. שירות.

Adjectivi, S. טוב. Pl. טובים טובות טובות.

Numeralium Formæ Speciales sunt.

Cardinalia, אחד vel אחד unus, אחת una ; שנים duo, שתיים duæ.

Reliqua ad decem Masculina exeunt in ה cum præeunte kamets, quod Fœminina respuunt, contra communem usum ; ut ששה vel ששה masculinum vel ששה vel ששה fœmininum, tres.

A decem ad viginti, veluti in aliis Linguis, novem Digiti adhibentur, cum עשר masculino, עשרה fœminino decem ; minore numero præcedente denarium, ut אחד עשר masculinum, אחת עשרה fœmininum, undecim.

Articuli. à viginti ad centum, digitis pluralibus exprimuntur, ut עשרים 20, שלשים 30 ; מאה 100, מאתיים 200, מאות pluries centum ; אלף 1000, אלפים 2000, אלפים pluries mille.

Ordinalia sunt ראשון primus, שני secundus, שלישי tertius, &c.

Ordinale, supra decimum, cardinali exprimitur ; ut אחד עשר undecimus, &c.

P R O-

PRONOMEN.

Est Persona triplex.

1^a. S. אֲנִי vel אָנֹכִי Pl. אֲנַחְנוּ vel נַחְנוּ Com. Gen.

2^a. S. אַתָּה M. אַתָּה F. Pl. אַתְּכֶם M. אַתְּנֶם F.

3^a. S. הוּא M. הִיא F. Pl. הֵמָּה הם M. הֵנָּה הֵן F.

Reliqua Pronomina sunt Personarum istarum fragmenta, Tau secundæ in Caph mutato, nempe singularia singularium, pluralia pluralium, Nominibus cujuscunque generis aut numeri ritè præparatis Suffixa.

Nomina masculina, Singularia ה tollunt cum præeunte Segol, Pluralia כ cum præeunte hirik, iod etiam ante aliud iod eliso.

Nomina foemina, Singularia ה in ת conver-
tunt, Pluralia iod assumunt, nisi ante aliud iod.

Suffixa singularia, י meus ; ךְ, ךְּ tuus ; ה, הּ suus
aut ejus ; adhærescunt nominibus

Singularibus per hirik ; sheva, tseri ; holem,
kamets ;

Pluralibus per patha ; segol, patha hirik ; ka-
mets, segol, verso ה in ךְ ; ut

S. שִׁירָה. שִׁירָהּ, שִׁירָהָ, שִׁירָהֶּ, שִׁירָהֶם.

Pl. שִׁירָהֶן, שִׁירָהֶם, שִׁירָהֶם, שִׁירָהֶם.

Suffixa Pluralia, נו noster ; כֶּם vester ; ךְּ
suus aut eorum, earum, adhærescunt nominibus
Singularibus per tseri, bis sheva, bis kamets.

Pluralibus omnia per tseri, ךְּ pro ךְּ
positis ut

S. שִׁירָהּ, שִׁירָהָ, שִׁירָהֶּ, שִׁירָהֶם.

Pl. שִׁירָהֶן, שִׁירָהֶם, שִׁירָהֶם, שִׁירָהֶם.

Ista quatuor ךְּ, ךְּ, ךְּ, ךְּ copulantur nominibus
constructis, ut שִׁירָהֶם שִׁירָהּ.

Plura-

Pluralia fœminina sæpe retinent כַּ per kamets, omisso י, ut שְׂמוֹתֵיהֶם pro שְׂמוֹתָם.

Masculina, quibus excidit ה cum præeunte segol, capiunt הוּ per tseri pro ו, ut עָלָהּ עָלָהּ.

Suffixum מו Metricum pro ם vel הָם ponitur, ut חֲלָבָם pro חֲלָבֵם; מִסְרֹתֵיהֶם pro מִסְרֹתֵיהֶם; רַרִּישִׁימֶה pro רַרִּישִׁימֶה; פְּנֵי pro פְּנֵי.

הָ in regimine & cum suffixis fit פִּי, quam formam imitantur אָב אָב.

Hactenus Additio Consonarum, & earum Mutatio tradita est; Vocalium siqua insuper Mutatio fuerit, in fine Grammatices fusiùs explicabitur.

V E R B U M.

Radix sive Thema Verbi, constituitur tertiâ personâ præteriti triconsonâ, cum kamets & patha, ut פָּקַד.

Radicis Conjugatio dicitur Kal: Variationes reliquæ, Niphal, Pihel, Puhal, Hiphil, Hophal, Hithpahel; ab antiquo paradiigmate פָּעַל.

Kal in communi usu significat neutraliter; Pihel, Hiphil activè; Niphal, Puhal, Hophal passivè; Hithpahel reciprocè.

Kal rursus significat simpliciter agere; Pihel studiosè; Hiphil reduplicativè, id est, facere ut agas; Hithpahel agere in seipsum.

Activis Kal, Pihel, Hiphil, analogæ sunt passivæ Niphal, Puhal, Hophal.

Pihel, Puhal, Hithpahel, vocantur Conjugationes Graves, quia oneratur media Consona puncto Dagesh; cæteræ leves, ך enim liquefscens, & ך spirans, quasi vim Consonæ non addunt: Kal

à simplice tam significato quàm literaturâ vocatur Levissima.

Modi sunt tres, Indicativus, Imperativus, Infinitivus; posteriores duo voce parum discrepant, futuris quoque adnumerantur. Puhāl & Hophāl carent imperativo.

Locum præsentis sæpe cum Pronomine supplet Participium, quod in Kal duplex est, Benoni Præsens activum, & Pahul Perfectum passivum: Participia quinque posteriora assumunt ך.

Pro Patha radicis Futura Niphāl, & Infinitivus Hophāl habent Tseri; Infinitivus Puhāl Holēm; Participia passiva Kamets. Futura Niphāl retinent kamets sub primâ radicali daggeshatâ propter ך elisum.

Paradigma generale per septem Conjugationes.

	Præt.	Imp.	Inf.	Futur.	Part.
Kal.	פָּקַד	פָּקַד		אֶפְקַד	פָּקוּד פָּקַד
Niph.	נִפְקַד	הִפְקַד		אֶפְקַד	נִפְקַד
Pih.	פִּקַּד	פִּקַּד		אֶפְקַד	מִפְקַד
Puh.	פָּקַד		פָּקוּד	אֶפְקַד	מִפְקַד
Hiph.	הִפְקִיד	הִפְקִיד		אֶפְקִיד	מִפְקִיד
Hoph.	הִפְקַד		חִפְקַד	אֶפְקַד	מִפְקַד
Hith.	הִתְפַּקַּד	הִתְפַּקַּד		אֶתְפַּקַּד	מִתְפַּקַּד

P E R-

PERSONÆ.

Admittunt generis distinctionem.

Primæ ubique Personæ, & tertia pluralis Præteritorum, unicam habent formam generis communis; reliquæ duplicem, masculinam & fœmininam.

Distinguuntur Personæ per formativas finales;

Præteriti, S. הִתְחַתְּ. Pl. הִתְחַתְּוּ.

Imperativi solæ secundæ, S. יִ. Pl. יִוּ.

Futuri, per formativas initiales אֲנִי, cum finalibus Imperativi. Aleph sub se habet segol, reliquæ hirik parvum. Porro, א formativa est primæ singularis, נ primæ pluralis, ת secundæ, utriusque generis & numeri, tertix quoque fœmininæ; י tertix masculinæ.

N. B. Secunda singularis masculina, uti & secunda pluralis fœminina, est etiam tertia fœminina.

Formativæ finales ה ו י censentur Asyllabæ; ה enim quiescit, reliquæ sunt vocales. Omnes mutant patha, holem, & tseri in sheva; ante quod, sheva initiale fit hirik parvum ut פִּקְדָּה פִּקְדָּה פִּקְדָּה; ubi nota, Lamed בְּנִדְכָּת post sheva mutum, non admittit dagesth lene.

Cæteræ Syllabicæ, mediante sheva muto, nihil mutant: in omni etiam præterito ante se servant patha Radicis.

Hinc oritur triplex Paradigma Personarum, in Kal.

Præ-

Præteritum.

Sing.	Plur.
3 Maf. פָּקַד	3 Com. פָּקְדוּ
3 Fæm. פָּקְדָה	
2 Maf. פָּקַדְתָּ	2 Maf. פָּקַדְתֶּם
2 Fæm. פָּקַדְתְּ	2 Fæm. פָּקַדְתֶּן
1 Com. פָּקַדְתִּי	1 Com. פָּקַדְנוּ

Futurum.

Sing.	Plur.
1 Com. אֶפְקֹד	1 Com. נִפְקֹד
2 Maf. תִּפְקֹד	2 Maf. תִּפְקְדוּ
2 Fæm. תִּפְקְדִי	2 Fæm. תִּפְקְדֶנָּה
3 Maf. יִפְקֹד	3 Maf. יִפְקְדוּ
3 Fæm. תִּפְקְדִי	3 Fæm. תִּפְקְדֶנָּה

Imperativus.

Sing.	Plur.
1 Maf. פֹּקֵד	2 Maf. פֹּקְדוּ
2 Fæm. פֹּקְדִי	2 Fæm. פֹּקְדֶנָּה

Personæ eodem fere modo per cæteras conjugationes formantur. Sed formativæ initiales in Niphāl & Hithpahel habent hirik parvum, & autem segol; in Pihel & Puhel sheva, sed & hatephpatha

-patha ; in præterito Hiphil hirik parvum, alibi patha ; in totâ Hophal Kamets chatuph.

Hiphil accipit Tseri pro Hirik magno ante נה.

Exceptiones.

Infinitivus Emphaticus retinet kamets, ut פָּקֹדֵי visitando visitabit, id est, pro certo visitabit.

Pe sibilans transponitur inter formativas hith-pahel ut הִשְׁתַּבַּח ; ת post ו in ר, post צ in ט mutatur, ut הִצְטַבַּח הִדְרִימוּ.

Thema nonnullum exit in tseri, rariusculum in holem, ut יָכַל חָפֵץ.

Tseri flectitur more cæterorum ubique ; Holem per kametschatuph, in primis & secundis præteriti, ut יָכַלְתִּי יָכַלְתָּ. חָפַצְתִּי חָפַצְתָּ.

Futura interdum vertunt holem vel tseri in patha, ut אוֹכַל שָׁאֵל, præcipue propter finales ה & ע, ut שָׁמַע וָבַח, vel significationem intransitivam, ut אָרַעַב, neque infrequenter propter ר, ut יָבַחַר.

Additur sæpe futuris in fine nudis ה paragogicum per kamets, ut שָׁמְעָה, & aliquando per segol ut יִדְשְׁנָה.

Præteritum & futurum suam inter se significationem sæpe permutant, אָקְרָא vocavi.

Particula ו conversiva, cum patha, sequente dagesh, retracto frequenter accentu, mutatisque nonnunquam vocalibus, semper vertit futurum in præteritum, ut וַיַּעֲנֵנִי : cum Sheva, vertit præteritum in futurum, ut וְסִלַּחְתָּ.

Aliquando Futurum loco Præsentis venit, ut תִּפְקְדֵנִי.

Formativæ, ו futuri, & מ participii, shevatae

respuunt dagesh, ut לִמְנִצָּה וַיִּנְסוּ, similiter verba-
le sive participiale nomen, ut דִּישׁוּעָה.

VERBUM ANOMALUM.

Verbum Anomalum est duplex.

1°. Propter anomaliam Vocalium, Verbum Gutturale; idque vel Pe gutturale, ut אָבֵר עָמַר; vel Gnain gutturale, ut טָעַם; vel Lamed gutturale, ut נָלַה מָצָא שָׁמַע.

2°. Propter anomaliam Consonarum, Verbum Defectivum, propter defectum Radicalis, vel Primæ ut Pe Nun נָנַשׁ, Pe Iod יָיָשׁ; vel Mediæ, ut Gnain Geminatum סָכַב; vel Gnain Vau, קָוַם.

Ambo utriusque ordinis non parum inter se consentiunt.

Verbum Gutturale.

Pe gutturale accipit hatephatam vocalem pro sheva; nempe Hatephpatha in futuris Kal & Hiphil, & participio Hiphil, ut עָמַר; Hatephsegol in præterito Niphal, & Hiphil, & participio Niphal; & in futuris Kal, propter א tam Servile quàm radicale, & interdum propter alias gutturales; in totâ Hophal Hateph-kamets.

Formativa accipit brevem sequenti hatephata similem, ut הָעָמַר וְעָמַר אֶעְמָר.

Interdum manet brevis sub formativâ, & omititur sub gutturali, ut יָהֲשִׁיב.

Pe Aleph patitur crasin & metathesin vocalium in futuro Kal, ut תִּאָבֵד, excluso interdum א, ut יָמַר.

Gnain gutturale ferè analogum est, mutato sheva in hatephpatha, טָעַמו טָעַם.

Lamed

Lamed gutturale accipit patha pro sheva, in secundâ personâ fœmininâ præteriti, ut יָרַעַתָּ.

Lamed Aleph nonnihil, Lamed He plusculum à Sociis gutturalibus variantia, commodè in hunc locum referuntur; & dicuntur Verba Quiescentia; ultima enim radicalis quiescit.

Lamed Aleph

In Kal postulat ante se kamets pro patha vel holem, ut מָצָא. מָצָא. מָצָא; & in tertiis personis singularibus præteriti cujuscvis passivi, ut נִמְצָא, מָצָא. הִמְצָא, & in nudis omnibus futuris Puhāl & Hophal, ut אִמְצָא, אִמְצָא; per cætera sæpius tferi, sed segol ante נָה; sublato sheva muto ante syllabicas earumque dagesth leni, ut נִמְצָאתָ. מָצָאתָ. מָצָאתָ.

Tferi etiam personæ tertiæ in præterito Kal cum syllabicis manet, ut יָרַאתָ. יָרָא.

Lamed He

Terminat omnia Præterita in Kamets; ut גָּלָה. נָגָלָה &c. Imperativos in tferi, ut הִגָּלָה &c. Infinitivos quatuor priores in holem, ut גָּלָה &c. reliquos in tferi, ut הִגָּלָה; omnes constructos in וָה, ut גָּלוּהָ &c. futura & participia in segol, ut גָּלָה. אֶגְלֶה &c.

Pahul & terminationes syllabicae, excluso dagesth leni, mutant ה in iod, quod per præteritum Kal regulariter ante se habet hirik, per cætera sæpius tferi, sed segol ante נָה, ut גָּלִיתָ. גָּלִיתָ. גָּלִיתָ. גָּלִיתָ.

Terminationes A syllabæ elidunt ה, ut גָּלוּ; sed

tertia foemina Præteritorum mutat ה in ת ; ut גִּיתָה, interdum in iod cum præcedente kamets, ut חֲסִיָּה ; quod fit etiam in futuro, propter pausam, ut יִחְסִיו, pro יִחְסוּ.

Participium benoni foemininum aliquando variatur per יָה, ut פָּרִיָּה.

In futuris familiaris est Apocope, ut יִכַּל, תֵּעַן ; הִטָּה, גִּלָּה, יִכְלֶה תֵּעֲנֶה הִטָּה, גִּלָּה ; mutatis frequenter vocalibus, & retracto accentu, ut יִרְדּוּ, תִּרְדּוּ, יִרְדּוּ, תִּרְדּוּ.

He punctatum deposito mappik ἀναλῶς flectitur, ut גִּבְהָה, גִּבְהָה.

Lamed א & Lamed ה nonnunquam vocales inter se commutant, ut נִסָּה, נִסָּה ; בָּלָאֲתִי, בָּלָא.

Verbum defectivum.

Pe Nun

Amittit nun shevatum, nisi in ptæterito Kal, & participio pahul, ut נָגַשׁ.

Defectus medinanus per dagesh in sequente radicali suppletur, ut אָנַשׁ.

Infinitivus Kal assumit ת cum duplici segol præeunte, ut נִשְׁתֵּת.

Verbum נָתַן peculiariter habet tseri in Imperativo & futuro Kal, ut אֲנִי, תֵּן, & contrahit תָּתַן in תָּת.

Verbum aliquod Pe Lamed imitatur Pe Nun, ut נָחַע, לָחַע, אָחַח, קָח, לָקַח.

Pe Iod

In Kal imitatur Pe Nun, mutatis vocalibus in tseri, & excluso dagesh, ut יָשַׁב, שָׁב, יִשְׁבּוּ, שִׁבּוּ.

Manens iod in futuro Kal habet hirik, cum finali patha, ut **אִישׁב**.

Niphal & Hiphil mutant iod in ו, Hophal in ו, ut **הוֹשֵׁב, הוֹשִׁיב, נוֹשֵׁב**.

Sed futura Niphal movent Vau, pro iod, regulariter dageſhatum, ut **אֶוֹשֵׁב, הוֹשֵׁב**.

In nonnullis iod excluſum imprimit dageſh mediæ radicali, imitando Pe Nun, ut **הַנִּיחוּ, הַקִּיף, נָצַב**.

Gnain Geminatum

In Conjugationibus levibus, amittit mediam radicalem, trajectâ vocali ad primam, ut **סָב, סָב**.

Participia verò Kal regularia ſunt, ut **סָבֵב, סָבוֹב**.

Tota Niphal, excepto Participio, definit in patha; Hiphil in tſeri.

Formativæ amant longas, kamets in futuris Kal & Hiphil, & in præterito & participio Niphal, ut **נָסַב, נָסַב, נָסַב, נָסַב, נָסַב**; tſeri in præterito, & participio Hiphil, ut **מָסַב, מָסַב**; Shurek in totâ Hophal, ut **מִוֹסַב, מִוֹסַב, מִוֹסַב**: Sed in futuris Niphal regulariter manet brevis, ut **אָסַב, אָסַב**.

In omni Incremento, aſſumitur dageſh index defectûs, quod ante terminationes aſyllabas nihil mutat, ut **סָב, סָבָה, סָבָה, סָבָה**; ſed ante Syllabicas dageſh leni privatas, mediante ו in præteritis, ו in futuris, regulariter corripit vocalem antecedentem; ut **סָבֵב, סָבֵבָה, סָבֵבָה** &c.

Formativæ initiales, promotò accentu, mutant kamets, & tſeri in ſheva, ut **הַסָּבֵבָה, הַסָּבֵבָה** autem in hatephpatha, ut **הַסָּבֵבָה, הַסָּבֵבָה** &c.

Participia promovent accentum, & rejiciunt alterum foemininum, ut נִסְכָּה. נָסַב.

Dagesh etiam imprimitur Nominibus indè oriundis, ut רָבָה. רַב; quo referuntur orta ex mediano vel finali Nun, ut אָמַת. אָנָה ab אָפָה. אָף ab אָמַת. אָמָן.

In Conjugationibus gravibus, prima vocalis est Holem, omisso dagesh in secundâ radicali, cum formativis regulariter punctatis, ut חֲסוּבָב. אֲסוּבָב. סוּבָב. &c.

Gnain Vau

In quam plurimis imitatur gnain geminatum.

Præteritum vero Kal in tertiis personis, & participio benoni, abjecto vau, postulat kamets, ut קָם. קָמוּ. קָמָה. קָמָה. קָם.

Futura Kal, & participium pahul, retinent vau cum shurek, ut קוּם. אָקוּם. קוּם.

Tota Niphal exit in holem, quod ante aliud holem migrat in shurek euphonicum, ut נָקוּם. נָקוּמוֹת. נָקוּמָה, &c.

Hiphil mutat vau in iod cum regulari hirik, ut הָקוּם.

Kal & Hophal respuunt י ante terminationes syllabicas, ut הוּקְמָה. קָמָה; uti & omnes Conjugationes י ante נָה, ut קוּמָנָה.

Imperativus Hiphil sæpe abjicit formativam, ut גִּירוּ.

Conjugationes Graves duplicant ultimam radicalem, præcedente י, ut הִתְקוּם. קוּם. קוּם. י.

In Pihel legitur patha cum iod dageshato, ut אָקוּם.

His bene præcognitis, Verba dupliciter, id est, utrinsecus anomala, specialia quævis heteroclita, forma variationum mixta, & figurata omnia facillimè dignoscuntur.

Per omnes etiam Anomalorum ordines multa manent Analoga.

SUFFIXIO VERBI.

More Nominum singularium, Verba etiam capiunt Suffixa; quæ per tres Personas exponenda sunt: sed **י** pro iod, **ו** pro vau, frequentius usurpantur.

Patha finalis Præteriti, vel sheva inde oriunda transfit in kamets, cum præeunte sheva, ut **פָּקַד**, **פָּקְדוּ**: sed ante **כֵּן** manet patha, **פָּקְדָם**.

Adhærescit præteritis **י** per patha, ut **הוּא**, **פָּקְדֵנִי**; **וְ** per kamets, ut **פָּקְדֶהוּ**; futuris per tseri, ut **יִפְקְדֵנִי**; sed **וְ** per kamets Infinitivo.

Fœmininum **הָ** fit **תָּ**; quod simpliciter capit suffixa, ut **פָּקְדֵנִי**, sed ante **הָ** **וְ** remanet kamets cum vocalibus ipsorum, ut **פָּקְדֶתָּהּ**, **פָּקְדֶתָּהּ**. Sed **וְ** sæpe in pausis adhærescunt per patha **παροξυστικός**, ut **פָּקְדֶתָּהּ**.

Suffixa primæ, & secundæ personæ, non apponuntur Verbis ejusdem personæ, in utrovis numero.

Kamets nuda excluditur, ut **פָּקְדֶתָּהּ**.

Terminata in hirik magnum, vel shurek, simpliciter capiunt suffixa, ut **פָּקְדֶהוּ**, **פָּקְדֶנִי**, **פָּקְדֶתָּהּ**; similiter **תָּ** versum in **תָּהּ**; ut **תָּהּ** in **תָּהּ**; ut **תָּהּ** in **תָּהּ**; ut **תָּהּ** in **תָּהּ**; ut **תָּהּ** in **תָּהּ**.

Suffixum

24 *Hebraica Grammatices Compendium.*

Suffixum ה post easdem terminationes, & in futuris cum præeunte segol, fit ה ut פקרתיהּ ופקרהּ.

In imperativo & infinitivo, holem in sheva verso, præcedens sheva fit kamets-chatuph, פקדני, quod ante ה, כן, כס, potius mediatur, ut פקרהּ, vel פקרהּ.

In Futuro, holem aut tseri fit sheva, ut ופקדני, sed ante sheva brevis vocalis, ut וּמָרָהּ וּפָקְרָהּ.

Verbum Lamed א retinet kamets, Lamed ה amittit ה ante suffixa, ut עָנִי רָפְאֵנִי.

Patha finale Imperativi & futuri fit kamets, ut יִלְחָצֵנִי וְיִשְׁלַחַהּ שְׁמַעֲנִי.

Nun epentheticum ante suffixa frequens est, ut וּבְרַכְנָהּ.

He sape per dagesth immittitur in præcedens נ vel ת, ut וּמְלָחִי וּתְפַקְדָּנִי.

Participia more Nominum in utroque numero capiunt suffixa, mutato tseri in sheva, sed ante sheva in segol, פָּקְדָהּ פָּקְדִי פָּקְדִי.

Fœmininum alterum solum capit suffixa, mutato segol posteriore in sheva, priore in patha, ut פָּקְדִיתִי.

PARTICULÆ.

Sunt vel separabiles, nempe adverbia, ut לא; Præpositiones על, עם; Conjunctiones אב, ו.

Vel inseparabiles, literæ septem וכלב, משה, a voculis ejusdem aut cognatæ significationis desumptæ. מ, מן, ab, ex, de, præ; ה & ש ut supra; ו ab instrumento copulante ו, &, autem;

כּ à פּן sicut, secundum ; ל ab אל, ad, vel signum obliqui Nominis ; בּ à בּין, in, per.

משה præfiguntur cum sequente Dagesh, ם per Hirik, ut מבור, ש & ה ut supra.

Sed ה interrogativum aut indefinitum præfigitur sine Dagesh per Hatephpatha, ut הַישׁ.

לְדָוִד, בְּעֵץ, וְהָיָה, וְכֵלֶב, præfiguntur per sheva, ut בְּדָרֶךְ.

ו & ל prope pausam, cum vocibus monosyllabis, & penacutis, habent kamets, ut וְיִלְהֶי וְעַד, לְנֶצַח, דְּרוֹץ.

ו ante sheva, aut labiales, capit shurek, ut וּמְרִים, וּלְאִמִּים.

כְּלֶב, uti ה supra, ante ה ה ע kametsatas habent segol, ut כְּחָצִיר.

Articulus ה ab iisdem antecedaneis sæpè eliditur, manente vocali, ut כְּמוֹן pro כְּהֶמוֹן.

Particulæ quædam, more nominum singularium, quædam more pluralium capiunt suffixa, ut עָרֵי, עָמִי.

Sunt etiam voclæ ex suffixo & præfixo conflata, ut לִי, לָהּ, &c.

ם sæpè geminatur cum suffixis, ut מִמֶּנִּי.

ו nonnunquam Paragogicum separat præfixum à voce suâ, ut בְּמוֹ-עֵגֶל, בְּמוֹ-אֶפֶל ; nonnunquam Epentheticum est inter suffixum & præfixum, ut בְּמוֹהֶם בְּמוֹהָ.

D

M U T A,

MUTATIO VOCALIUM.

Vocales dictionum sæpe permutantur correptione, productione, contractione, propter regimen, incrementum, concursum, pausam.

Regimen,

1°. Corripit ultimas kamets & tseri vocis Milra in patha, penultimas in sheva, ut עֶזְרָה; רִבֵּר רָבֵר עֶזֶר.

2°. Producit segol ante ה in tseri, ut קֶצֶה קָצָה.

3°. Contrahit patha & hirik, mediante jod, in tseri, ut בֵּית בִּית; kamets & segol, mediante ו, in holem, ut חֹלֶם חֹלֶם, quod idem fit ob incrementum, ut חֹלֶם בֵּיתָה.

Incrementum corripit vocales in sheva.

1°. Antepenultimas kamets & tseri puras vocales, promoti accentu, ut רָשָׁעִים רָשָׁע; Impuræ; quæ includunt dagesth, vel quiescentem, manent immutabiles, ut סְרִים nomen ex Pihel ortum עֲדֹתָיו עוֹר אֶ עֲדָה סְרִיסִים; huc refer kamets sub Heemanticâ defectivorum אֶ e geminato, ut מִנִּי מִנִּי.

2°. Omne segol vocis Milhel, aut formæ שָׁכַם, item holem formæ בָּקַר.

3°. Tseri finale, ut בְּנֵי בֵן, sed non post kamets vel sheva, nec in defectivis ו Vau, ut עֲקֵבִי עֲקֵב לָצִים לָץ. שְׁאֵרִי שְׁאֵר.

4°. Holem & patha verbi propter ה Paragogicum, suffixa, vel terminationes asyllabas, ut supra.

5°. Hirik formæ פָּרִי, uti & בֵּית cum ה localis vel Paragogico, ut לִילָה בֵּיתָה.

Incrementum producit segol ultimum, vel sheva foemininum inde oriundum, pluraliter in kamets, ut **אֲמָרוֹת אֲמָרָה בְּקָרִים בְּקָר מְלָכִים מְלָךְ**, item hirik formæ **פָּרִי**, ut **גִּרְיִים גִּרִי**.

In nonnullis kamets est irregulare, ut **רֹאשׁ בֵּן**, item **בָּתִּים** cum Dagesh **בֵּית** ; עִיר יוֹם ;

Concurfus

Duorum shevaim in initio vocis producit prius in hirik, ut **פָּרִי** ; sub Gutturali in patha, ut **חֲסִדָּה**, quam formam imitatur **מְלָךְ** cum nonnullis aliis, ut **מְלָכִי** ; formæ **חֲפִץ** in segol, ut **חֲפָצוֹ** ; formæ **בְּקָר** in kametschatuph, ut **קִדְשׁוֹ**, imò & posterius sub Gutturali in hatephkamets, ut **אֲחִלּוֹ**, **פִּעִלּוֹ** ; item formæ **פָּקָר** cum **ה** Paragogico vel suffixis, ut suprà.

Concurfus Mediorum shevaim producit prius ex segol ortum in Patha, ut **הוֹחֲלִתִּי** ; ex tseri in segol, ut **יוֹמֶרָה**, aliquando in hirik, ut **אֵיבָה** ; ex holem in kametschatuph, ut **יִשְׁמָרָה**.

Porrò contrahit tria puncta, mediante jod, in unum, ut **בִּימֵי קָדֶם** ; sex vel octo, mediante **א**, in duo, ut **בְּצִאתָהּ בְּאֵלֶיהִם** ; patha & hatephphata in patha, ut **בְּאֲדָנִי**, quod etiam obtinet in voce ineffabili, ut **לִיהוָה**.

Paufa

Producit vocales, ultimam patha in kamets, ut **עָמַד**, imò & penultimam ante terminationes syllabicas, ut **בְּטַחֲתִי**, penultimam sheva in suam longam, ut **יִבְלוּ טַמְנוֹ** ; formæ **פָּרִי** in segol, ut **לָחִי**, item ante **ה**, ut **נִחַלְתָּהּ ה** ; autem cum præfixis **ב** & **ל** transponit vocales, ut **לָהּ לָהּ בָּהּ בָּהּ** ; denique

Segol penultimam formæ מֶלֶךְ, & patha formæ בֵּית
in kamets, ut לֵילָה לַחֵם.

NB. Eadem est ratio vocalis analogæ ac vicariæ.

INVESTIGATIO RADICIS.

Investiganti radicem dictionis, in quâ plures tribus consonis occurrunt, observandum est, an literæ utrinsecus extremæ sint serviles, id est, suffixæ vel præfixæ, formativæ nominis vel verbi, quæ ex analogiâ vocum & regulis suprâ datis facile dignoscuntur; illæ enim omnes à radicibus amovendæ sunt.

Quod si tres aut duæ tantum sint, nec in suo Lexici loco occurrant, quærendum est, an radix sit Lamed He, Pe Nun, vel Pe Jod, Gnain geminatum vel Gnain Vau.

F I N I S.